

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10C/87/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815210326
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8815210326.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Vranove nad Topľou sudcom JUDr. Martinom Kopinom v právnej veci žalobcu: Y. Š.M. L., W. XX.XX.XXXX, F. Č. W. M. Č. XXX, zast.: JUDr. Ján Uhlík, advokátom, AK, Námestie slobody č. 1, 093 01 Vranov nad Topľou proti žalovanému: K. R. R., W. XX.XX.XXXX, F. F. XXX, zast.: JUDr. Evald Dzurenda, advokát, Jána Béréša 35, 080 01 Prešov na ochranu osobnosti takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu žalobca navrhol súdu, aby zaviazal žalovaného osobným listom sa ospravedlniť žalobcovi za neoprávnené zásahy do jeho práva na ochranu osobnosti. Pripojil text ospravedlnenia. Zároveň navrhol súdu, aby žalovaného zaviazal zaplatiť mu 10.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný najmenej osem rokov spätne šíril o žalobcovi nepravdivé správy, podával naňho rôzne podania orgánom činným v trestnom konaní, v priestupkových konaniach a tiež súdnym a iným osobám. Všetky tieto neopodstatnené ataky voči osobe žalobcu sa týkali najmä výkonu funkcie v samosprávnom orgáne, keď niekoľko rokov zastával žalobca funkciu starostu obce Č. W. M.. Žalovaný na tieto ataky zneužíval funkciu hlavného kontrolóra obce. Pripojil zoznam rôznych podaní za obdobie rokov 2011 - 2012 žalovaného, ktoré adresoval rôznym inštitúciám (Okresná prokuratúra U. W. M., Inšpektorát práce v T., Úrad vlády SR, atď.). Všetky vyššie uvedené kauzy sa nezakladali na pravde, čo sa potvrdilo aj tým, že všetky orgány ktoré vyšetrovali, sťažnosti buď zamietli alebo konania zastavili. Keďže žalobca bol ako funkcionár verejne aktívny a bol známou osobou nielen v obci Č. W. M. ale aj v rámci celého východného Slovenska, všetky tieto nepravosti zo strany žalovaného vzbudzovali značnú pozornosť verejnosti, čo mu mnohí dávali aj najavo. Žalobca sa za strany žalovaného stával a nakoniec sa aj stal obeťou cielenej kampane vedenej proti jeho osobe, pretože žalovaný ako hlavný kontrolór obce musel vedieť, že tieto kauzy nemajú svoje opodstatnenie. Žalobca má dojem, že zo strany žalovaného mohlo ísť o zámerné a pripravované konanie dosahujúce intenzitu kampane s cieľom uškodiť žalobcovi v očiach jeho voličov, širokej verejnosti a takto poškodiť jeho česť. Vzhľadom na početnosť rôznych podaní, ohováraní a iných, dá sa povedať nemorálnych praktík, sa žalobca domnieva, že žalovaný ho cieľavedome diskreditoval so zámerom znemožniť prípadnú opätovnú kandidatúru na funkciu starostu obce. Žalovaný ako fyzická osoba, ale aj ako hlavný kontrolór obce, ktorý mal dostatočný prehľad nielen o osobe žalobcu ale aj o jeho činnosti, celého obecného úradu pod jeho vedením, zodpovedá za obsah nepravdivých obvinení. Konanie žalovaného, resp. jeho činnosť, ktorá je v rozpore so skutočnosťou, predstavuje neoprávnený zásah do práva žalobcu na ochranu jeho osobnosti. Konanie žalovaného je

potrebné vnímať ako celok, pretože v tomto prípade nešlo len o urážku žalobcu, ale aj o poškodenie jeho zdravia, keďže žalobca sa musel podrobiť psychiatrickým vyšetreniam s pozitívnym výsledkom. Morálne zadosťučinenie formou ospravedlnenia nie je postačujúce k tomu aby ujma, ktorá vznikla na vážnosti a dôstojnosti osobnosti žalobcu bola riešená inak. Je potrebné prihliadnuť na tú skutočnosť, že konanie žalovaného malo nepriaznivé následky v znížení spoločenskej vážnosti žalobcu a spôsobil aj poškodenie jeho zdravia. Za daných okolností je namieste konštatovať, že by vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom k intenzite, trvaniu nepriaznivého následku spočívajúceho v znížení vážnosti žalobcu v mieste jeho pôsobenia, ale aj nepokoja v rodine pociťovala ako závažnú aj iná fyzická osoba. Žalobca podotýka, že aj vinou žalovaného neuspel ako kandidát na starostu vo voľbách do samosprávnych orgánov v r. 2014. K spomínanému následku konania žalovaného je podľa žalobcu primeraná peňažná náhrada vo výške 10.000,- eur, čo by postačovalo na zmiernenie preukázanej nemajetkovej ujmy.

3. Právne žalobu žalobca odôvodnil § 11, § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. Na pojednávaní dňa 26.09.2017 žalobca navrhol súdu rozšírenie žaloby, kde sumu požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy z 10.000,- eur zvýšil na 12.500,- eur. Na pojednávaní dňa 07.11.2017 súd zmenu žaloby spočívajúcej v zvýšení požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy na sumu 12.500,- eur pripustil.

5. K žalobe sa vyjadril žalovaný, ktorý navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že činnosť hlavného kontrolóra obce Č. W. M. vykonával od r. 2005 v zmysle Zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Kontrolnú činnosť vykonával na základe polročných plánov, ktoré mu schvaľovalo obecné zastupiteľstvo. Z jednotlivých kontrol vypracovával správy. Ak boli zistené nedostatky, navrhovateľ bol s nimi oboznámený a mal možnosť k zisteným nedostatkom vzniesť námietky. V rokoch 2007 - jún 2011, keď bol žalobca starostom obce, vzniesol len dve námietky k 62 správam, ktoré vypracoval z vykonaných kontrol. Nakoľko žalobca k ním zisteným nedostatkom neprijímal riadne a včas dostatočné opatrenia, bol nútený v zmysle právneho poriadku SR obrátiť sa na príslušné orgány, aby bola riadne zabezpečená zákonnosť, účinnosť, hospodárnosť a efektívnosť pri hospodárení a nakladaní s majetkom a majetkovými právami obce. V júni 2011 mu žalobca nedovolil vstúpiť na miesto výkonu práce s tvrdením, že už nie je hlavným kontrolórom obce. V tom čase mal naplánovanú kontrolu záverečného účtu obce za r. 2010. Podľa zákona 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám podal podnet na Obvodný úrad U. W. M., pretože mu bolo opakovane odmietnuté poskytnutie zápisnice a uznesenia obecného zastupiteľstva obce Č. W. M., na ktorom ho mali odvolať z funkcie hlavného kontrolóra obce. Žalobca bol preto rozhodnutím OÚ U. W. M. uznaný vinným zo spáchania priestupku na úseku prístupu k informáciám a bola mu uložená sankcia vo výške 350,- eur. I napriek uloženej sankcii mu požadované materiály z obecného úradu doručené neboli. Skutočnosti, o ktorých žalobca tvrdí, že žalovaný mal o ňom šíriť nepravdivé správy a ohovárať ho, sú oznámeniami orgánom činným v trestnom konaní a orgánom, ktoré vykonávajú dozor nad dodržiavaním zákonov orgánmi verejnej správy, čo bolo povinnosťou žalovaného z titulu jeho funkcie hlavného kontrolóra. Táto povinnosť mu vyplývala z citovaných ustanovení Zákona o finančnej kontrole a vnútornom audite. Na základe šetrenia Inšpektorátu práce v T. na základe podnetu žalovaného bola žalovanému vyplatená mzda za výkon jeho funkcie za mesiace máj, jún 2011, ktoré mu žalobca nevyplatil až do júna 2012. Poukázal na žalobcom priloženú lekársku správu Y. T., psychiatra zo 07.11.2012 a 23.06.2014 z ktorej vyplýva, že navrhovateľ má pocit, že je prenasledovaný nielen zo strany žalovaného, ale aj zo strany poslancov obecného zastupiteľstva. Žalovaný nikdy nemal v úmysle poškodiť navrhovateľa alebo o ňom šíriť nepravdivé správy a ani ho nepoškodil. Jeho podnety a oznámenia na príslušné orgány boli podávané z pozície hlavného kontrolóra, ktorú vykonával v obci Č. W. M.. Tieto povinnosti, ktoré mu ukladal zákon využil preto, že pochybenia a porušovania zákonov, ktoré zistil pri kontrolnej činnosti, nebolo možné odstrániť inak. Zároveň navrhol, aby mu bola priznaná náhrada trov konania. Právne svoje vyjadrenie k žalobe podporil § 18d ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, § 2 ods. 2 písm. e), f), § 4, § 13 ods. 1, ods. 2 Zákona 502/2001 Z.z. o finančnej kontrole a vnútornom audite.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom bolo vykonané rozsiahle dokazovanie. Bol vypočutý žalobca, žalovaný, svedkovia a vykonané listinné dôkazy. Zároveň súd pripojil a oboznámil obsah trestného spisu tunajšieho súdu, sp. zn. 12T/17/2012.

7. Žalobca na pojednávaní zotrval na písomných dôvodoch podanej žaloby. Doplnil, že za osem rokov pôsobenia vo funkcii starostu žalovaný nepomáhal obci, ale naopak jej škodil. Aktivity žalovaného

dokladoval len po 15.11.2011, kedy už žalovaný nebol kontrolórom obce. Za osem rokov, čo vykonával funkciu starostu obce Č. W. M. žalovaný naňho podal viac ako 50 trestných oznámení. Aktivity žalovaného nemajú nič spoločné s kontrolnou činnosťou. Išlo o poškodzovanie dobrého mena starostu a útoky na jeho osobu. Žalovaný sa ho snažil kriminalizovať, vyrobiť z neho zločinca. Všetky kauzy boli vykonštruované, klamlivé a vzbudzovali značnú pozornosť u verejnosti. Vo všetkých prípadoch žalovaný označil jeho osobu ako starostu, ako páchatel'a trestnej činnosti. On tam vystupoval ako obvinený. Malo to vplyv na medzilidské vzťahy v Č. W. M., naštrbili sa vzťahy v jeho vlastnej rodine, ako aj medzi priateľmi. Je nositeľom viacerých štátnych vyznamenaní. Za starostu obce ho zvolili občania obce, nie kontrolór. Žalovaný vytváral dojem, že žalobca ako starosta zneužíva právomoci verejného činiteľa vo svoj prospech a na úkor obce. Žalovaný ho ponižoval, trápil, ubližoval mu, ničil jeho robotu, robil to úmyselne a cielene s cieľom uškodiť mu ako starostovi v očiach širokej verejnosti, poškodiť jeho vážnosť, zničiť jeho dobrú povesť, česť a nakoniec aj zdravie. Funkciu starostu prebral s dlhom 2.374.000,- Sk. Zlom nastal vtedy, keď robil audit obce pri preberaní funkcie, audítor v záverečnej správe uviedol, že schodok rozpočtu a hospodárenia je vo výške 2.774.000,- Sk. Tu nastala poľovačka žalovaného na jeho osobu. Poukázal na uznesenie vyšetrovateľa z 08.02.2013, kde odporučil žalovanému, aby si svoje osobné spory so žalobcom riešil a nezaťahoval do nich orgány činné v trestnom konaní. Pokiaľ sa týka auditu, audítor bol prizvaný na zastupiteľstvo. Žalovaný reagoval na správu audítora tak, že nahrával celú časť, stanovisko audítora a priebeh obecného zastupiteľstva bez súhlasu dotknutých osôb a poslancov.

8. Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojom písomnom vyjadrení k žalobe. Doplnil, že žalobca si stále vymýšľa a opakuje tieto výmysly. Od 15.02.2011 nebol kontrolórom obce Č. W. M.. Mal byť opätovne zvolený 15.02.2011 do funkcie hlavného kontrolóra. Mal ale zmluvu na dobu neurčitú, preto nepotreboval ďalšiu zmluvu podpisovať. Nie je pravda, že by poškodil povesť žalobcu na verejnosti, pretože nikdy meno žalobcu ako jeho fyzickú osobu nekritizoval, nestaral sa o neho, ako ani o jeho osobu, ani jeho rodinu. Všetky podnety ktoré naňho podával, boli čisto pracovného charakteru a vyplývali z jeho povinností funkcie hlavného kontrolóra. Nevie o tom, aby mal nejakým spôsobom špinavo ovplyvňovať osobu žalobcu, ani mu prekaziť volebnú kampaň. Výmyslom je aj dlh 2,7 milióna Sk. Pamätá si, že žalobcovi ostalo v kase 600.000,- Sk, s ktorými mohol riadne disponovať. Žiaden dlh obec nemala. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu, že ničil jeho robotu s cieľom poškodiť jeho zdravie, chce recipročne uviesť, že to isté sa týka aj jeho osobne. To znamená, že žalobca svojim konaním poškodzoval jeho zdravie. Podotkol, že popri funkcii hlavného kontrolóra v obci Č. W. M. vykonával funkciu hlavného kontrolóra v ďalších troch obciach, a to v obci J., V. E. U. R. U., kde nemal žiadne konflikty a problémy. Uviedol, že žalobca bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou, sp. zn. 12T/17/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5To/7/2014 za prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku pri vedení hospodárenia obce. Zároveň mu bol uložený zákaz činnosti vykonávať funkciu starostu. On bol donútený v tejto súvislosti podať trestné oznámenie obecným zastupiteľstvom obce Č. po tom, čo ich informoval, že žalobca si svojvoľne zvýšil o 15 % plat a poberal ho po dobu jedného roka. Po zistení týchto skutočností a informovaní obecného zastupiteľstva mu obecné zastupiteľstvo dalo pokyn podať v tomto zmysle trestné oznámenie, na základe ktorého bol starosta právoplatne odsúdený. Od tej doby nastal medzi ním a žalobcom nevraživý vzťah a pri každej kontrole keď niečo zistil, mu žalobca nadával do darmožráčkov, že nie je schopný nič urobiť iba zisťovať nedostatky a pre obec nič dobrého neurobil. Žalovaný odpracoval 30 rokov v armáde a takú šikanu ako s prítomným žalobcom v práci nezažil. Ostatné trestné oznámenia podané žalovaným boli zamietnuté, ale len z dôvodu, že nešlo o trestnú činnosť. Neboli však vyvrátené jeho tvrdenia, že došlo k pochybeniam starostu pokiaľ sa týka verejného obstarávania tovarov, služieb a stavebných prác. Poukázal na rozhodnutie ObÚ U. W. M., odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 28.06.2013, ktorým žalobca bol uznaným za vinného a bola mu uložená pokuta. Ďalej mu bola ďalším rozhodnutím ObÚ U. uložená pokuta za to, že žalobca odmietol poskytnúť žalovanému informácie aj napriek tomu, že bol k tomu povinný. Išlo o uznesenie obce zo dňa 13.03.2013, ktorým ho malo obecné zastupiteľstvo odvolať z funkcie hlavného kontrolóra a žalobca mu toto uznesenie odmietol vydať, resp. ho s ním oboznámiť. Žalobcu nikdy ako fyzickú osobu nenapádal. Ani slovne, ani osočovaním na cti alebo fyzicky. Má za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach. Žalovaný postupoval len na základe zákona a v medziach zákona. K nahrávaniu priebehu obecného zastupiteľstva, na ktoré bol prizvaný audítor uviedol, že na to vopred všetkých upozornil a bolo to legálne. Postup audítora, ktorý uviedol, že mu správu nemôže dať k dispozícii, nechal preveriť audítorskej komore, ktorá mu dala za pravdu, že audítor konal protiprávne. Audítorská komora sa mu ospravedlnila za správanie audítora. Sám podal žalobu voči obci Č. W. M., ale stiahol ju z dôvodu, že mal ťažké sny a nechcel sa viac stretnúť so žalobcom. Mal toho dosť.

Predpokladal že tým, že zoberie žalobu späť nastane klud ale nestalo sa tak. Navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu plnú náhradu trov konania.

9. Svedkyňa Y. V. uviedla, že v období, keď žalovaný robil hlavného kontrolóra obce, tak ona robila učiteľku v materskej škole. Zároveň bola poverená obcou vyjednávať veci pre školu, ako aj pre materskú školu. So žalobcom si tyká a pozná sa s ním od detstva, ale nedá sa povedať, že by boli kamaráti. So žalovaným sa za celú dobu rozprávala asi 3x a nemá z toho dobrý pocit, ale vzťah k nemu by neoznačila ako nepriateľský. Ďalej uviedla: Žalovaný ako hlavný kontrolór obce ma z mojej marodky 4krát poslal potvrdiť faktúru, keď som marodovala, do Q.. Pokiaľ ide o vzťah žalovaného k žalobcovi, mám za to, že počas starostovania p. L., prítomného žalobcu, sa v obci Č. toho urobilo dosť. Keby p. R. nebol podkopával nohy starostovi, mohlo sa urobiť ešte viac. Riešila to celá dedina, lepili sa kadejaké plagáty. Išlo o anonymné plagáty, ktoré neviem kto lepil, bolo na nich, že aký je starosta arogantný, ako sa podieľa na nekalostiach a neprávostiach. Zastupiteľstva u nás trvali do polnoci, pretože vždy sa riešil nejaký problém. Furt čosi bolo zlé, kadejaké podania, ale čo sa riešiť malo, to vždy bolo až na konci. Pokiaľ ide o ustanovenie Ing. R., prítomného žalovaného do funkcie ako hlavného kontrolóra obce, mám za to, že najväčšiu zásluhu na tom, že sa on stal hlavným kontrolórom obce má práve p. L., prítomný žalobca. Môj manžel bol ešte poslanec, vtedy sa robilo výberové konanie a práve p. L. navrhol a všetci to presadili, že hlavným kontrolórom obce bude práve p. R.. Vtedy p. L. ešte nebol starostom, bol len poslancom, starostom bol vtedy ešte Ing. H.. Pokiaľ ide o vzťah žalovaného voči žalobcovi, aby som to takto popísala, boli to vzťahy nie na bode mrazu, ale dokonca pod bodom mrazu a zo strany K.. R. to bola šikana, pretože keď on mal prísť na obecný úrad, tak všetko stálo v pozore. Ja sa neviem vyjadriť k tomu, či Ing. R. prekračoval nejak svoju právomoc, ja som tam nejaké vážne dôvody na takéto ataky voči osobe starostu z jeho strany nevidela. Ja som robila 33 rokov v obci, prešla som všetkými, aj starostami, neviem aká bola motivácia prítomného žalovaného, ale asi vykresliť žalobcu v zlom svetle, ale čo ho k tomu viedlo, to neviem. To je všetko, čo chcem k veci uviesť. Pokiaľ ide o ataky žalovaného voči žalobcovi, bolo tam množstvo všelijakých atakov, že žalobca je čierny atď. Žalovaný ukazoval na žalobcu prstom so slovami, toto je starosta z Č. a toto je ten... Bolo to pod úroveň. Starosta s poslancami obecného zastupiteľstva mal zo začiatku veľmi dobrý vzťah, ale keď žalovaný začal robiť tie žabomyšie vojny, tak sa vzťahy narušili. Poslancami obecného zastupiteľstva v tom období boli T., H., F. V., V., H. E. A..

10. Svedkyňa E. F. vypovedala: S p. L. som mala pracovný vzťah. V 2006 nastúpil ako starosta obce a do augusta 2014 bol vo funkcii. Ja robím na obecnom úrade administratívnu pracovníčku a robím ju stále. So žalobcom si tykám, so žalovaným si vykám. So žalobcom som jeden ročník, bol starosta obce. Nemám bližší priateľský vzťah voči žalobcovi ani žalovanému. Všetko sa začalo, keď bol Straka starostom obce a p. R. bol hlavným kontrolórom obce. Niekedy v r. 2005-2006 bolo výberové konanie na kontrolóra obce a L. ešte ako poslanec dal p. R. za hlavného kontrolóra, resp. poslanci sa dohodli na tejto osobe hlavného kontrolóra. V r. 2006 L. nastúpil za starostu a p. R. bol kontrolór obce. V priebehu času sa začali ich vzťahy zhoršovať. Po pracovnej stránke si jednoducho postupom času nesadli. P. L., ako starosta obce si vykonával svoje právomoci a p. L. hlavný kontrolór, prítomný žalovaný, mal voči tomu výhrady. Čím ďalej sa to stupňovalo mali sme zasadnutia. Na zasadnutiach bol stále nejaký problém. Ja som z toho mala stres. Mám na mysli obecné zastupiteľstvá s poslancami obce. Keď p. R. prišiel na kontrolu ako hlavný kontrolór na obecný úrad, ja som tam bola pracovníčka a so mnou bola ešte kolegyňa, p. Y.K.. Aké podklady od nás žalovaný žiadal, my sme mu dali, ale p. starosta voči tomu mal furt nejaké výhrady. Keď p. R. prišiel na kontrolu, už to začínalo. Stále bola dusná atmosféra, pretože stále niečo žalovaný chcel. Potom sa začali dávať trestné oznámenia, asi ich dával p. R. a dával ich aj s poslancami, lebo stále bolo niečo zlé. Ďalej uviedla, že na obecnom úrade a na obecných zastupiteľstvách nenadával len žalovaný na žalobcu, ale nadávali si navzájom. Navzájom sa urážali a po dedine to už potom išlo dolu vodou. Žalovaný bol vo funkcii hlavného kontrolóra 6 rokov, nastúpil 2005 a skončil niekedy v r. 2011 riadne podľa zmluvy, ktorú mal s obcou. V obci boli anonymné listy na žalobcu, ale aj osobne na jej osobu. Išlo všetko o anonymné listy. Boli tam útoky aj na jej osobu, že F. robí so starostom čiernym, že sú furt nenažratí a že je im furt málo. Dedina sa rozdelila na dva tábory. Jedni boli proti starostovi a jedni boli so starostom.

11. Svedok N. M. vypovedal: Ja nie som v žiadnom vzťahu k žiadnej zo sporových strán ani súdnych osôb. Pokiaľ ide o starostu, s ním si síce tykám, ale vzťah k nemu mám neutrálny. So žalovaným si ani netykám. Pokiaľ ide o poškodenie mena starostu tak chcem k tomu povedať, že nie len jeho meno bolo poškodené, ale bolo poškodené aj moje meno. Ako firmy, ako osoby. Ja som ako firma robil tam multifunkčné ihrisko v obci, kde som vyhral súťaž a dodnes ľutujem, že som tam vlastne bol. Boli tam

totižto strašné vzťahy. Starosta tam vlastne nič nemohol. Zvolával zastupiteľstvo. Ja som tam sám bol na jednom zastupiteľstve a nedalo sa počúvať toto, čo sa tam dialo. Starosta tam bol s prepáčením horšie ako ktokoľvek. Nechcem sa tu zbrechať. Nemal tam žiadne slovo. Nikto ho nepočúval. Ja som chcel nejaké veci vysvetliť, nikto si nechcel nič dať vysvetľovať. Pripadal som si ako najväčší lump, zbojník a podobne, že my robíme nejaké kšefty. Ja neviem aké, keď sme robili normálnu stavbu. Tie ataky voči mne prichádzali ako zo strany prítomného žalovaného, tak aj zo strany poslancov. Ja som musel chodiť po vyšetrovačkách, po políciách, že som akože niečo ukradol. Každý sa zo mňa smial. Tak isto po vyšetrovačkoch chodil aj starosta. Po vyšetrovačkoch chodil z titulu toho, že pán kontrolór, prítomný žalovaný, ho udával. Neviem z akého dôvodu ho udával, či za to, že robíme kšefty, alebo prečo, ja neviem. Pokiaľ ide o tie udania zo strany žalovaného, aspoň tam kde som bol ja, chodil po tých políciách, tak to bolo absolútne bezdôvodné. Boli dané súdno-znalecké posudky. Ja som dokonca mohol o 10 až 20 % fakturovať viacej než sme fakturovali. Pri investičnej výstavbe obecného ihriska som urobil práce navyše. Išlo o úhradu okolo 11.000,- eur. Tieto práce navyše mi obecné zastupiteľstvo neodsúhlasilo, zo strany poslancov nebol žiadny záujem o tom jednať. Odsúhlasil mi to sám starosta. Za tým účelom som sa zúčastnil rokovania obecného zastupiteľstva, ale s nikým tam nebola reč. Poslanci to nechceli zobrať. Chcel som im to vysvetliť, najviac konfrontačne voči nemu a starostovi vystupoval vtedy poslanec F..

12. Svedkyňa E. L. vo veci vypovedala: Žalobca je môj manžel a žalovaný bol hlavný kontrolór obce Č. W. M.. Vo vzťahu k manželovi mám dobrý vzťah. Pokiaľ ide o žalovaného, tak ho poznám tak pracovne, pretože robím na obecnom úrade. So žalovaným si netykám. Ja na obecnom úrade robím od roku 2007 a robím tam školníčku v materskej a základnej škole v obci Č.. My sme chodili na zastupiteľstvo, niekedy sme tam chodili ako zamestnanci. Pán kontrolór, žalovaný, tam chodil. Nadával. Niečo, keď žalobca predkladal, tak to neschválili. Žalovaný bol ako proti nemu ako proti osobe. A aj poslanci sa takýmto spôsobom správali. Väčšine poslancov môj manžel ako starosta asi nevyhovoval. Obec bola rozdelená takým spôsobom, že 4 poslanci boli stúpenkami hlavného kontrolóra a 3 poslanci boli stúpenkami môjho manžela a kvôli tomu tam vznikalo strašné napätie. Zastupiteľstvá sa tam konali do neskorých nočných hodín až do tretej. Môj manžel bol zvolený za starostu ako člen politickej strany a to za Komunistickú stranu. Pokiaľ ide o poslancov obecného zastupiteľstva, boli tam straníci za Smer, za HZD, SDKÚ alebo SDÚ si presne názov strany nepamätám. Nepamätám sa, či bol niekto nezávislý. Či bol kontrolór členom nejakej strany, ja sa k tomu vyjadriť neviem. Napätie tam bolo od samého začiatku. Od kedy bol manžel zvolený za starostu chodili sme na Ústavný súd, bola som v komisii, bolo tam stále niečo vyšetované. Boli tam 4 kandidáti a jeden z protikandidátov, Y. H., dal na Ústavný súd, že môj manžel nebol legálne zvolený za starostu. On dal podnet ako bývalý starosta. Zo strany kontrolóra tam boli psychické nátlaky vyvíjané na starostu - žalobcu. On nespal. Bol nervózny. Podráždený. Skončil v nemocnici kvôli cukrovke, vysokému tlaku. Hneď po voľbách sa objavili letáky, ktoré boli povylepované po stĺpoch aj po fejsbukoch bolo, že za starostu bol zvolený bortak obce. Ponachádzali si to naše deti, ale hneď sa to potom vymazalo aj z týchto fejsbukoch. Na otázku, či má vedomosť o tom, kto mal tieto veci šíriť, uviedla, že po stĺpoch bol podpísaný R. V.. Ide o bratranca žalobcu. Preverovali si to, a naozaj to bol asi R. V.. Kto stál za štvavou kampaňou na sociálnych sieťach a facebooku, uviesť, nevedela. Boli to asi nejakí mladí chlapi. Na otázku, či za vylepovaním štvavých a urážlivých letákov na stĺpoch v obci a na sociálnych sieťach mal stáť žalovaný uviedla, že to asi nie, nemá o tom vedomosť. Mal na starosti iné veci, kontroloval obecné veci. Nevedela sa vyjadriť k tomu, či si žalovaný úplne nedôvodne vymyslel nejaké obvinenia adresované jej manželovi - starostovi. Tá štvavá a urážlivá kampaň sa na jej manželovi a ich rodinnom živote prejavila tak, že bol žalobca nervózny. Nespokojný, že niečo nevyšlo, čo potreboval schváliť. Nespal. Nervózni boli aj ich synovia. Majú 3 synov, v tom období boli vo veku 14 - 20 rokov. Kamkoľvek šli, každý sa ich vypytoval, čo sa deje v Č.. Ľudia o tom vedeli. Na otázku právneho zástupcu žalobcu či počula medzi ľuďmi (u lekára, v obchode, atď.), že žalovaný mal šíriť nejaké nepravdivé informácie o žalobcovi, svedkyňa konkrétne neodpovedala. Uviedla len, že ľudia sa pýtali, že čo sa v tom Č. deje. Mala vedomosť o tom, že na obecný úrad v Č. chodila aj polícia, ale nevedela kvôli čomu. Trpeli ale aj ich deti, keď žalobca dostal do rúk nejaké uznesenie z polície, že bol obvinený kontrolórom. Žalobca stále chodil na nejaké vyšetovanie.

13. Svedok R. H. vypovedal, že bol poslancom obecného zastupiteľstva Č. W. M. v r. 2007- 2014. Tyká si so žalobcom aj so žalovaným. Nepriateľský vzťah nemá k nikomu z nich. K veci uviedol, že: Ja som tam nejaké osobné problémy vyslovene nevnímal. Snažil som sa postupovať pri rozhodovaní a hlasovaní v záujme pravdy a zákonov. P. L. bol predtým, ako bol zvolený za starostu poslancom, tam sa začali vyťahovať nejaké staré veci z predchádzajúceho volebného obdobia na bývalého starostu. Mám tým na mysli, že ich začal vyťahovať priamo žalobca ako starosta a to na bývalého starostu Y.

H.. Dokonca p. L. ako už v pozícii starostu mám vedomosť o tom, že podal trestné oznámenie na bývalého starostu p. H. v súvislosti s bytom, v ktorom mal p. H. bývať, s tým, že keď sa z toho bytu odsťahoval, mali tam nejaké veci chybať. Ja som v tom byte nebol, takže neviem, čo tam bolo predtým, ani čo bolo potom. Ja som to nevnímal, aby tam dochádzalo k nejakým atakom. Pokiaľ obhajuje svoju pravdu kontrolór obce a pokiaľ starosta obhajuje svoje stanovisko, tak mojou povinnosťou, pokiaľ mi právne vedomie dovoľuje je postaviť sa na tú stranu, kde je pravda a ja som tú pravdu, pokiaľ nejaké veci boli vyčítané starostovi obce prítomnému žalobcovi, tak som tú pravdu vnímal, že je na strane kontrolóra obce, t. j. žalovaného a môžem potvrdiť, že to bol aj názor prevažnej väčšiny obecného zastupiteľstva, mám na mysli poslancov. Chcem uviesť ešte toľko, že ja som osobne zastupoval obec, bol som ustanovený opatrovník vo veci, kde bol p. starosta, prítomný žalobca, Krajským súdom v Prešove právoplatne odsúdený za nehospodárne nakladanie s obecným majetkom. Odôvodnenie sudkyne bolo také, že na prekvalifikovanie na zneužitie právomoci verejného činiteľa nedošlo len kvôli tomu, že odpor, či odvolanie podal iba p. L. a nie prokurátor. Predpokladám, že súd ten rozsudok má, že preukázateľne došlo k porušeniu zákona zo strany starostu. Ja som ďalšie volebné obdobie za poslanca nekandidoval a poslancom nie som. Ďalej uviedol, že o inom trestnom oznámení, ako o tom, na základe ktorého bol starosta právoplatne odsúdený, nevie. K podaniam na starostu uviedol, že vedel ešte o kontrole Inšpektorátu práce v T., ale nevedel, čo bolo jej obsahom. Ak boli nejaké veci vytykané žalobcovi zo strany kontrolóra, tak boli vytykané na zasadnutiach obecného zastupiteľstva. Nevie o tom, že by mali mať nejaké osobný spor žalobca so žalovaným. Žalovaný bol zvolený za kontrolóra ešte v období, keď žalobca bol poslancom obecného zastupiteľstva. Ak žalovaný predložil správu z nejakej vykonanej kontroly, nevnímal to tak, že by tam malo byť niečo šikanózne voči žalobcovi. Nemal vedomosť o tom, aby žalovaný o žalobcovi šíril nejaké nepravdivé klamlivé správy alebo informácie. Nič také neregistroval a po skončení obecných zastupiteľstiev išiel kontrolór domov. Nevie, kde by mohol takéto veci rozprávať a konať. Ďalej uviedol, že jeho osobný názor je, že poslanci obecného zastupiteľstva boli veľmi dlhé obdobie k činnosti starostu zhovievaví. Má na mysli napr. spor pri stavbe multifunkčného ihriska. Prvý projekt bol totiž navýšený o istú sumu, ktorú starosta nepredložil poslancom na schválenie. A pri vydaní súdneho rozkazu starosta podľa jeho názoru nepodal odpor voči tomuto súdnemu rozkazu a nehájil tak záujmy obce. Projekt, ktorý obsahoval navýšenie sumy za stavbu ihriska bol uzavretý starostom bez odsúhlasenia obecného zastupiteľstva. Má za to, že starosta poškodil záujmy obce, keď voči rozsudku, ktorým stavebník multifunkčného ihriska žiadal doplatok ceny za práce navyše, nepodal voči nemu starosta odvolanie. Ďalším konkrétnym prípadom bol súdny spor, kde dohodol nejakú odmenu s právnikom R.. T. starosta a rovnako si to nenechal odsúhlasiť obecným zastupiteľstvom. Nenechal si schváliť ani systemizáciu pracovných miest zamestnancov a funkcií obce. Bez vedomia obecného zastupiteľstva prijal pracovníčku na pozíciu nejakej úradníčky starostu. Ďalej si svojvoľne upravoval plat. Nie je pravda, že by zo strany poslancov obecného zastupiteľstva malo dochádzať k nejakej šikane voči starostovi, vyhrážkam, nejakým ublížením na zdraví alebo zabitím a pod. Komunikácia medzi žalobcom a žalovaným prebiehala výlučne oficiálne. Úradne na zasadnutiach obecného zastupiteľstva. Vyzerala tak, že kontrolór prečítal správu, starosta veľakrát s tými závermi nesúhlasil a boli do toho vťahovaní poslanci, aby znovu rozhodli. Konanie starostu bolo dosť impulzívne, bol krik. Pokiaľ ide o vulgarizmy, zo strany kontrolóra určite neboli. Starosta kričal a hundral, a to aj veci, ktoré nesúviseli s predmetným bodom. S výsledkami kontrolnej činnosti žalovaný oboznamoval poslancov na obecnom zastupiteľstve. Starosta viedol obecné zastupiteľstvá s výnimkou asi dvoch prípadov. Na obecnom zastupiteľstve bolo prijaté uznesenie, ktorým bolo uložené hlavnému kontrolórovi - žalovanému, aby podal trestné oznámenie vo veci zneužitia právomoci pri hospodárení so štátnym majetkom. O iných prípadoch trestných oznámení podaných hlavným kontrolórom nevie. Nevie o žiadnej antikampani, ktorá by mala byť organizovaná voči starostovi, ani o tom, kto by ju mal organizovať.

14. Svedkyňa E. J. vypovedala, že žalobca je jej bratranec a bývalý starosta obce Č.. Pozná i žalovaného z čias, keď pracovala na obecnom úrade, v Č. bol kontrolórom obce. Vzťah k žalobcovi sa zhoršil po tom, keď nastúpila na obecný úrad ešte počas starostovania Ing. H.. Predpokladá že preto, že žalobca asi očakával, že mu bude podávať nejaké informácie z obecného úradu. Ing. H. bol protikandidátom na starostu, v tom období bol žalobca poslancom obecného zastupiteľstva. Od uvedenej doby sa jej vzťah k žalobcovi zmenil k horšiemu, narušili sa aj vzťahy medzi rodinami. So žalovaným si tyká, ale ich vzťah je neutrálny. Nestretávajú sa v osobnom ani pracovnom živote. K veci ďalej uviedla: Ja som na obecný úrad nastúpila v roku 2004 v júni do pozície samostatnej odbornej referentky, tam bolo jedno pracovné miesto. Starostom bol vtedy Ing. H., on ma oslovil, či nechcem, nastúpiť na obecný úrad. V roku 2006 boli voľby, ktoré vyhral prítomný žalobca, kedy sa stal starostom. Už keď som nastúpila a pán L. bol v tom čase starostom, tak som mala robené tzv. naprieky, celé zastupiteľstvom tam bol rozhádané

bol tam tlak na bývalú pracovníčku išlo o pani T. s ňou bol rozviazaný pracovný pomer predtým mnou. Ja som nastúpila na obecný úrad pán L. sa myslím že z toho tešil, vyjadril sa že ty tam patíš , ale pokiaľ ide o tú rozhádzanosť obecného zastupiteľstva už za čias starostovania Ing. H., pred tým bola v pozícii hlavnej kontrolórky pani T. a už vtedy boli rôzne útoky zo strany pána L. voči bývalému starostovi Ing. H., tie ataky zrejme pochádzali z výsledkov kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky , kedy dochádzalo k atakom zo strany pána L. na ako poslanca obecného zastupiteľstva voči starosti Ing. H.. Mám za to, že to vyplývalo z kontrolných zistení hlavnej kontrolórky ale mám za to, že to boli vykonštruované kontrolné zistenia. Potom za pôsobenia Ing. R. žalovaného vo funkcii hlavného kontrolóra, pán L. niekoľko krát vyzval na obecnom zastupiteľstve vyzval aby bol prekontrolovaný môj plat, ten kontrolovaný bol ale vždy bol v poriadku. Viac krát mi bolo na zastupiteľstve vytknuté , že keď som zdravotne postihnutá mám byť doma. Vtedy ešte za starostovania Ing. H. bolo viacero osôb ako poslancov obecného zastupiteľstva spriaznených s pánom L. a takým spôsobom to išlo. V tom období tam bolo asi sedem poslancov obecného zastupiteľstva boli to dá sa povedať stále hádky. Ja som nastúpila v roku 2004 na obecný úrad pán L.M. už vtedy bol starostom, neviem ako dlho pred tým už bol starostom ale poslancom bol do novembra 2006 kedy sa stal starostom. Ďalej uviedla, že z počutia vedela, že rokovania obecného zastupiteľstva boli rušné, ale to aj pred jej nástupom na obecný úrad. Keď sa starostom stal žalobca, na pracovných poradiach, na tzv. „ranných päťminútkách“ starosta stále rozprával, že ona je neschopná, nezodpovedná a že je lajdák. Bolo to každé ráno až do 30.06.2007, kedy ukončila pracovný pomer. Má za to, že starosta ju šikanoval. Ďalej uviedla, že za starostovania Ing. H. tá spolupráca s hlavným kontrolórom prítomným žalovaným vyzerala ináč, riadne sa vedeli dohodnúť, na stretnutí, stretli sa v dohodnutom termíne a prejednávali výsledky kontrol. Počas starostovania pána L. to vyzeralo potom úplne ináč, pokiaľ ide o jeho vzájomný vzťah k žalovanému ako k hlavnému kontrolórovi dohodli sa na nejakom termíne hlavný kontrolór prišiel ale pán L. medzi tým odišiel, aj pri výsledkoch kontrol bolo to prejednávanie na obecných zastupiteľstvách dosť búrlivé, boli tam rôzne ataky a útoky zo strany starostu, voči žalovanému, voči hlavnému kontrolórovi. Išlo o verbálne ataky zo strany starostu. Ten štýl komunikácie zo strany žalobcu bol taký že jednoducho, každému bolo hneď jasné že chce označiť žalovaného ako za človeka neschopného, neznaleho. Presné slová si nepamätám, lebo sa snažím na to obdobie zabudnúť. Žalovaný na to reagoval tak, že podľa nej ide o veľmi vyrovnaného človeka a všetky svoje správy z kontrol mal podložené argumentmi a zákonom. Pridržal sa Zákona o obecnom zriadení. Ona sama dávala možno dva - tri sťažnosti hlavnému kontrolórovi na správanie sa starostu voči nej, ale aj ochranu osobných údajov. Dopadla ale tak, že ju označili za večnú sťažovateľku. Nemala vedomosť o nejakých nepravdivých, lživých, klamlivých podaniach a udaniach alebo kontrolných zisteniach zo strany žalovaného voči starostovi. Všetky správy boli v zmysle zákona na základe plánu kontrolnej činnosti. Má za to, že pri kontrolnej činnosti žalovaného boli jeho kontrolné zistenia zásadne objektívne aj za starostovania Ing. H., ktorý predchádzal žalobcovi. Niekedy boli výsledky pozitívne, niekedy negatívne. Za Ing. H. pri negatívnych zisteniach sa hľadali spôsoby riešenia, kdežto za L. pri negatívnych zisteniach bola averzia, odpor voči žalovanému. Nevie nič o vylepovaní nejakých urážlivých, štvavých letákov voči žalobcovi v obci na stĺpoch. Nemá vedomosť o tom, že by mala prebehnúť nejaká štvavá kampaň voči žalobcovi. Nepostrehla, že by v obci bol niekto alebo niečo proti nemu, skôr keď on mal možnosť kandidovať za starostu, tak to bolo z jeho strany voči H.. Nemá vedomosť o nejakej štvavej kampani zo strany žalovaného voči žalobcovi. Starosta si robil volebnú kampaň na stĺpoch v obci, kandidoval aj za predsedu VÚC. Tieto voľby predchádzali komunálnym voľbám.

15. Svedok R.. R. F. vypovedal, že momentálne pracuje ako starosta obce A.. V dobe, ktorej sa týka spor, bol poslancom obecného zastupiteľstva v Č. a bol zamestnanom Obvodného úradu vo U. W. M.. Bol referentom na Živnostenskom úrade. Ďalej k veci uviedol: Na ustanovujúcom zastupiteľstve o ktorom hovorím neboli žiadne problémy medzi hlavným kontrolórom a novozvoleným starostom žalobcom, aj ďalšie myslím dve že dve tri zastupiteľstvá boli štandardné, potom však začalo dochádzať k nejakým názorovým rozdielom, starostu a hlavného kontrolóra žalovaného, na niektorých zastupiteľstvách hlavný kontrolór uviedol že on sa zodpovedá len poslancom, starosta ale uviedol svoje názory, že kontrolór nehovorí pravdu, že pravda je taká ako hovorí starosta, potom na ďalších zastupiteľstvách už boli zo strany hlavného kontrolóra žalovaného písomné podklady k jednotlivým problematikám ktoré sa preberali na týchto zastupiteľstvách. Výsledky kontrolnej činnosti predkladal v písomných správach, ktoré boli raz štvrt' ročne alebo raz polročne to si presne nepamätám. V jednotlivých písomných správach ak boli zistené nedostatky tak, boli aj vytknuté a preberali sa aj na jednotlivých obecných zastupiteľstvách. Tak to bolo celé funkčné obdobie. Ďalej uviedol, že v kontrolných zisteniach hlavného kontrolóra nezistil žiadne ataky voči osobe starostu. Ak boli zistené, tak boli v písomnej správe a vyjadrovali sa k tomu poslanci. Mal vedomosť o tom, že v jednom zistení malo ísť o neoprávnené

vytvorené pracovné miesto jednej zamestnankyne obecného úradu starostom s navýšením mzdových prostriedkov obce. Ďalej bolo prejednané, že chybou starostu bolo, že nepredložil organizačnú štruktúru, resp. zmenu organizačnej štruktúry. Ďalej pri kontrolnej činnosti hlavný kontrolór zistil, že mzdové prostriedky sa prekračujú, pretože bola vyplácaná vyššia mzda starostovi, ako bola schválená. Nemal vedomosť o tom, aby boli nejaké úmyselné, lživé alebo šikanózne kontrolné zistenia zo strany žalovaného voči žalobcovi. Na základe uvedeného zistenia bol hlavný kontrolór zaviazaný obecným zastupiteľstvom podať trestné oznámenie na starostu obce. Bolo k tomu riadne zasadnutie obecného zastupiteľstva, kde väčšina obecného zastupiteľstva rozhodla uznesením tak, že uložila hlavnému kontrolórovi spracovať trestné oznámenie na starostu. Predtým bol starosta vyzvaný na vrátenie neoprávnenne vyplatených mzdových prostriedkov, ale neurobil to, preto bol hlavný kontrolór zaviazaný podať to trestné oznámenie. Nemal vedomosť o tom, aby schválili hlavnému kontrolórovi podanie nejakých ďalších trestných oznámení voči žalobcovi. Nespomínal si, aby ukladali hlavnému kontrolórovi iniciovať trestné konanie aj v nejakej inej veci. Nespomínal si a nevedel o tom, aby mala byť v obci Č. nejaká štvavá výleповá kampaň po stĺpoch verejného osvetlenia voči žalobcovi. Pokiaľ ide o spôsob interakcie na obecných zastupiteľstvách, prvé dve, tri zastupiteľstvá boli štandardné, potom to ale vyzeralo tak, že kontrolór uviedol žalobcovi „Ty nehovoriš pravdu.“, na to žalovaný odpovedal „Pán starosta, Ty nehovoriš pravdu.“ Ostatné jednanie vyzerali rovnako, ako napr. v parlamente, jednoducho každý dostal slovo alebo v rámci diskusie sa potom veci rozoberali. Vulgarizmy tam neboli, ale bol zvýšený hlas z obidvoch strán. Má za to, že nebolo tam nič také, čo by malo byť považované nad rámec alebo nejaký exces normálnych noriem správania sa. Ak v kontrolných zisteniach hlavného kontrolóra neboli zistené nedostatky, tak sa to na obecnom zastupiteľstve len zobralo na vedomie. V drivej väčšine neboli výtky zo strany hlavného kontrolóra voči žalobcovi. Odhadom uvádza, že tých pozitívnych zistení zo strany hlavného kontrolóra voči žalobcovi bolo asi 60 % a negatívnych asi 40 %. Mal vedomosť o tom, že realizátor stavby multifunkčného ihriska sa dožadoval navýšenia rozpočtu o nejakých 10-11.000,- eur. Nevie ako to dopadlo, pretože potom už nebol poslanec.

16. Svedkyňa L. U. na pojednávaní uviedla, že so žalobcom sa pozná od detstva, je to jej kamarát, priateľ, tykajú si. Žalovaného si pamätá, len keď robil kontrolóra obce. V tom období bola poslankyňou. K predmetu sporu uviedla: ja som bola poslankyňou obecného zastupiteľstva Obce Č. W. M. od roku 2004, kedy bol starostom ešte Ing. Y. H. a následne som bola aj v ďalšom zastupiteľstve, keď bol starostom Mgr. L. - prítomný žalobca. V tomto období bol hlavným kontrolórom obce prítomný žalovaný Ing. R.. Bola som dokonca aj vo výberovom konaní v komisii na výber hlavného kontrolóra obce, a to konkrétne v tej komisii, ktorá vybrala prítomného žalovaného do tejto funkcie. Tie prvé zastupiteľstvá boli celkom v poriadku, ešte aj kým bol poslanec Ing. R.. Opravujem: ešte kým bol poslancom prítomný žalobca pán L., čiže predtým, než sa stal starostom. Nejaký ten zlom nastal neskôr, keď sa stal starostom pán L.. Začalo to pri menších problémoch, ktoré sa tam vyskytli ohľadom financovania, keď sa začali v obci robiť chodníky, boli tam nejaké platby za stravu. Keď sa prejednával projekt na chodníky v obci Č.. Potom sa to viezlo, začali tam byť invektívy z jednej aj z druhej strany. Keď sme mali tie sedenia zastupiteľstva, tak pán R. tam veľakrát obviňoval starostu, dával tam návrhy, že zavolá NKÚ, pretože sa to u nás nerobí, tak ako sa to robiť má. Keď sa robili záverečné účty obce, dávali sme to robiť aj audítorovi, ale nepamätám si jeho meno, tak tam boli dosť veľké spory a problémy. Aj keď sme v zastupiteľstve s tým pánom súhlasili, ktorý nám robil audit a na vyžiadanie kontrolóra prišiel osobne predniesť tú svoju audítorskú správu a objasniť veci, tak tam bolo vidieť tie spory. Hlavný kontrolór - prítomný žalovaný s tým nesúhlasil. Pokiaľ ide o tú audítorskú správu, boli tam nejaké veci vytknuté starostovi, ale myslím, že to neboli nejaké závažné problémy, ktoré by mu boli vytykané, čo si pamätám, keďže to bolo ešte niekedy v roku 2006 - 2007. Už som sa jedného pojednávania zúčastnila ako svedkyňa pri týchto problémoch. Bola to nejaká trestná vec. Bola to trestná vec vedená proti starostovi obce. Ja som vtedy bola v zastupiteľstve obce. Bolo tam veľa vecí daných aj zo strany kontrolóra. Boli tam také zastupiteľstvá, keď tam kontrolór niečo vykrikoval. Dalo by sa povedať, že nadával. Myslím, že tam bolo niečo do zlodejov a niečo podobné. Bolo to už dávno, presne si to nepamätám. Domáhal sa na tom zastupiteľstve stále nejakých nových vecí, nejakých nových dokladov. S niečím sme na tom zastupiteľstve aj súhlasili, lebo však v každej práci sa vyskytne nejaká chyba, ale vo väčšine čo si pamätám, tak to zastupiteľstvo nebolo proti práci starostu nejak zaujaté. Ku konaniu starostu v rozpore s právnymi predpismi uviedla len toľko, že tam bolo nejaké neuhradenie faktúr za telefón, keď starosta používal služobný telefón na súkromné účely. Išlo asi len o jeden hovor do zahraničia, ale vo vyššej sume. Na obecných zastupiteľstvách boli invektívy voči starostovi len zo strany žalovaného. Kontrolór na neho kričal, že nerobí starostu tak ako má, že sú tam tajnosti, že robí podvody. Párkrát došlo aj k tomu, že ho starosta vykázal z rokovania obecného zastupiteľstva. V dedine počula, že mali byť nejaké letáky povylepované po obci a dávali sa aj anonymné listy do schránok. Nevie potvrdiť ani vyvrátiť, či za tým stál žalovaný, bol to len názor niektorých občanov,

ktorí jej to povedali. Pokiaľ ide o zdravotné problémy starostu, nevyjadrila sa, že by mala mať vedomosť o tom, že by mali byť v príčinnej súvislosti s atakmi žalovaného. Uviedla, že nezistovala, ale vedela, že bol dlhodobo chorý. Považuje to za osobnú vec žalobcu.

17. Svedok Y. Y. na pojednávaní vypovedal, že bol bývalým poslancom obecného zastupiteľstva obce Č. W. M.. Má normálny neutrálny vzťah k žalobcovi aj žalovanému. So žalobcom si ale tyká a dá sa povedať, že sú priatelia. K predmetu sporu uviedol: ja som bol poslancom obecného zastupiteľstva obce Č. W. M. dve volebné obdobia. To od roku 2006 až do 2010 a potom 2010 až 2014. Od začiatku sa mi pán Ing. R. nepozdával, resp., aby som to upresnil, kvitoval som, že bývalý starosta Ing. H. vybral do funkcie hlavného kontrolóra obce človeka, ktorý nepochádzal a nebol z našej obce. Toto som kvitoval. Ale potom Ing. R.I. začal dá sa povedať, že vystrájať, mal neustále ataky voči niektorým poslancom aj voči starostovi. Pokiaľ ide o poslancov, tak mal ataky voči mne, voči Ing. U. a myslím, že viac nie, alebo si nepamätám. Ja som kvitoval, že kontrolór je nestranný, ale veľmi som sa sklamal, lebo za bývalého starostu bolo všetko v poriadku, čo vychádzalo aj zo správ kontrolóra R., ale u druhého starostu prítomného L. stále niečo bolo nedokonalé, stále bolo niečo zlé. Vrchol bol, keď Ing. R. nabádal poslancom, že podá návrh na NKÚ aj audítora, ktorého na zastupiteľstve bez súhlasu poslancov nahrával. Čo vtedy napálilo všetkých poslancov. Na konkrétne ataky žalovaného voči žalobcovi si nepamätal, odkázal na zápisnice, že treba preštudovať zápisnice z obecných zastupiteľstiev. Po dedine chodili všelijaké papiere, letáky, boli anonymné, nepodpísané. Žalobca raz skolaboval v úrade, ale nevedel, či to bolo v súvislosti so správaním sa žalovaného voči nemu. V nemocnici mu namerali vysoké tlaky, lebo sa stále rozčuľoval, že čo ten kontrolór. Pokiaľ ide o anonymné letáky v obci, nebolo to prešetrované, starosta nechcel robiť zlú krv. Tak starosta sám nepodával žiaden podnet na prešetrovanie týchto letákov. Voči starostovi boli aj nejaké sťažnosti zo strany občanov, pokiaľ vie, podávala ich najmä p. J.. Tá bola stálou sťažovateľkou. Boli tam nejaké výmeny názorov aj s nejakými vulgarizmami, výnimočne sa niečo také dialo. Pred pojednávaním, na ktorom vypovedal, bol na káve so žalobcom a s p. U. asi 10 minút. Stretli sa po dlhšej dobe. K práci žalovaného uviedol, že nejaké nedostatky mu vytkol aj audítor, že ich nechtiac prehliadol. Nebola tam dobrá spolupráca ani kontrolóra s pracovníčkami. Tie ho veľmi nechválili. Nepamätá si, či v obecnom zastupiteľstve hlasovali o nejakom pokyne žalovanému podávať podnet na nejaké orgány, ale vedomosť o tom bola, lebo informácia zo strany žalovaného bola podaná.

18. Na pojednávaní boli vykonané listinné dôkazy, a to najmä so súhlasom žalobcu lekárske správy týkajúce sa jeho zdravotného stavu, správa o vykonaní následnej kontroly č. 3/2009, správa o následnej finančnej kontroly č. 5/2010, správa o kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra obce Č. W. M. za r. 2010, rozhodnutie ObÚ U. W. M., odbor všeobecnej vnútornej správy z 28.06.2013, rozhodnutie Okresného úradu U. W. M., odbor všeobecnej vnútornej správy z 15.10.2013, oznámenie o výsledku prešetrovania podnetu Inšpektorátu práce T., 19.5.2011 - Trestné oznámenie za zneužívanie právomoci verejného činiteľa, Trestné oznámenie vo veci rekonštrukcie kultúrneho domu, Žiadosť na vykonanie dozoru nad dodržiavaním zákonov zo strany žalobcu, Podnet na výkon inšpekcie vo veci podozrenia z porušovania pracovno-právnych predpisov a podnet, že žalobca nelegálne zamestnáva pracovníkov, Opakovaný podnet na trestné stíhanie žalobcu, Podnet na okresnú prokuratúru z podozrenia za prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku, Obvinenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru so žalovaným, Na základe podania žalovaného zo dňa 20.9.2012 zahájenie konania v trestnej veci prečinu poškodzovania cudzích práv, Opakovaný podnet na Okresnú prokuratúru, Obvinenie žalobcu zo zneužívania svojej právomoci, Sťažnosť proti vybavovaniu sťažnosti a nečinnosti obce Č. W. M. na Úrad vlády, Žaloba o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, Žaloba na Obec Č. W. M. z dôvodu, že vinou žalobcu bol so žalovaným neplatne ukončený pracovný pomer, Listy adresované zamestnancom obecného úradu a poslancom, ktoré kolovali aj medzi občanmi Obce Č. W. M., Pracovná zmluva zo dňa XX.X.XXXX, Dodatok k pracovnej zmluve zo dňa X.X.XXXX, Oznámenie zo dňa 16.2.2011, Zápisnica zo zasadnutia obecného zastupiteľstva zo dňa 13.3.2013.

19. Ďalej súd oboznámil obsah pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 12T/17/2012, a to najmä: obsah obžaloby čl. 640-644, Rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou 12T/17/2012 zo dňa 25.9.2013, právoplatný dňa 20.8.2014 čl. 651-661 pripojeného spisu, odvolanie voči tomuto rozsudku zo dňa 29.11.2013 čl. 662-669 pripojeného spisu, zápisnica o verejnom zasadnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 6.8.2014 k sp. zn. 5To/7/2014 na čl. 674-677 spisu, zápisnica o verejnom zasadnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.8.2014 vo veci sp. zn. 5To/7/2014 na čl.

681-689, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/7/2014 zo dňa 20.8.2014 na čl. 696-697 pripojeného spisu, zápisnica o trestnom oznámení na čl. 1 pripojeného spisu.

20. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

21. V období, za ktoré žalobca odvíja svoj nárok, žalobca pôsobil v obci Č. W. M. ako starosta obce a žalovaný ako hlavný kontrolór obce. Žalovanému funkcia hlavného kontrolóra obce mala zaniknúť zrejme 15.02.2011, o čom bol upovedomený žalobcom. Žalovaný v období 19.05.2011 až apríl 2013 prezentoval rôzne kontrolné zistenia z titulu funkcie hlavného kontrolóra obce a v ich zmysle pri negatívnych zisteniach podával starostovi podnety na nápravu týchto negatívnych zistení. V prípade, že starosta na tieto podnety nereagoval, žalovaný tieto podnety zasielal príslušným kontrolným orgánom štátnej správy, eventuálne orgánom činným v trestnom konaní. Nedá sa však povedať, že pri výkone kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra mal výhradne negatívne zistenia k spôsobu výkonu funkcie starostu - žalobcu, ale boli aj pozitívne zistenia, a to v prevažnej miere. V pomere cca 60 % pozitívnych zistení k 40 % negatívnych zistení (uviedol svedok R.. R. F.). V období pred starostovskými voľbami po uplynutí funkčného obdobia starostu žalobcu v obci prebehla akási štvavá antikampaň voči nemu a to výlepom rôznych oznamov po stĺpoch verejného osvetlenia v obci Č.K.. Rovnako aj na sociálnych sieťach a facebooku. Išlo ale o anonymnú kampaň. Nepreukázalo sa, že by za ňou mal stáť žalovaný. Javí sa, že za ňou mohol stáť R. V. - bratranec žalobcu, ako vypovedala jeho manželka E. L.. Na základe kontrolného zistenia žalovaného mu bol daný podnet uznesením obecného zastupiteľstva k podaniu trestného oznámenia na žalobcu. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou z 25.09.2013, sp. zn. 12T/17/2012 bol žalobca uznaný vinným že:

- Ako starosta obce Č. W. M., okr. U. W. M., nerešpektoval uznesenie Obecného zastupiteľstva Obce Č. W. M. Č.. X/XXXX, zo dňa 10.01.2009, ktorým bol s účinnosťou od 01.12.2008 starostovi obce Č. W. M. znížený plat starostu obce na základný plat v zmysle zákona číslo 253/1994 Z. z. o právnom postavení a platobných pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení účinnom a platnom v rozhodnom období a aj naďalej si nechal vyplácať pôvodný plat zvýšený o 15 %, čím od 01.01.2009 do 31.12.2009 neoprávnene prevzal 1.993,45,- eur a spôsobil tak škodu obci Č. W. M. v uvedenej výške a

- Ako starosta obce Č. W. M. I. U. U. W. M., dňa XX.XX.XXXX uzatvoril zmluvu o poskytovaní právnych služieb Obci Č. W. M. L. R.. K.. Y. T. s účinnosťou od 01.01.2008, ktorou zmluvou bola dohodnutá paušálna odmena vo výške 3.000,- Sk, hoci na uzavretie tejto zmluvy nebol splnomocnený obecným zastupiteľstvom, pričom v pôvodnej zmluve o poskytovaní právnych služieb bola určená mesačná odmena právneho zástupcu obce vo výške 1.200,- Sk, ktorá bola zmenená uznesením Obecného zastupiteľstva č. 16/2007 s účinnosťou od 01.12.2007, ktorým sa určila paušálna štvrtročná odmena právneho zástupcu obce vo výške 3.500,- Sk, čím za obdobie od 01.01.2008 do 30.11.2009 bola neoprávnene vyplatená suma 1.477,13,- eur R.. K.. Y. T. a o uvedenú sumu poškodil I. Č. W. M.. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti vykonávať funkciu starostu v trvaní 2 rokov. Na odvolanie žalobcu bol tento rozsudok potvrdený Krajským súdom v Prešove, a tento rozsudok sa tak stal právoplatným dňa 20.08.2014. Je pravda, že rokovania obecného zastupiteľstva, na ktorých sa zúčastňoval aj žalovaný ako hlavný kontrolór, boli emotívne, často sa viedli zvýšeným hlasom, krikom, občas aj s vulgarizmami. Takýmto spôsobom však na obecných zastupiteľstvách jednal nielen žalovaný, ale i žalobca.

22. Na zistený skutkový stav veci súd aplikoval nasledovné právne normy:

23. Podľa § 13 ods. 1 Zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení Predstaviteľom obce a najvyšším výkonným orgánom obce je starosta. Funkcia starostu je verejná funkcia. Funkčné obdobie starostu sa skončí zložením sľubu novozvoleného starostu. Spôsob voľby starostu upravuje osobitný zákon.

24. Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia Zákona o obecnom zriadení:

Starosta

a) zvoláva a vedie zasadnutia obecného zastupiteľstva a obecnej rady, ak tento zákon neustanovuje inak, a podpisuje ich uznesenia,

b) vykonáva obecnú správu,

c) zastupuje obec vo vzťahu k štátnym orgánom, k právnickým a fyzickým osobám,

- d) vydáva pracovný poriadok, organizačný poriadok obecného úradu a poriadok odmeňovania zamestnancov obce; informuje obecné zastupiteľstvo o vydaní a zmenách organizačného poriadku obecného úradu,
- e) rozhoduje vo všetkých veciach správy obce, ktoré nie sú zákonom alebo štatútom obce vyhradené obecnému zastupiteľstvu.

25. Podľa § 18 ods. 1 Zákona o obecnom zriadení Hlavného kontrolóra volí a odvoláva obecné zastupiteľstvo. Hlavný kontrolór je zamestnancom obce a ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na neho všetky práva a povinnosti ostatného vedúceho zamestnanca podľa osobitného predpisu. Hlavný kontrolór nesmie bez súhlasu obecného zastupiteľstva podnikat' alebo vykonávať inú zárobkovú činnosť a byť členom riadiacich, kontrolných alebo dozorných orgánov právnických osôb, ktoré vykonávajú podnikateľskú činnosť. Toto obmedzenie sa nevzťahuje na vedeckú činnosť, pedagogickú činnosť, lektorskú činnosť, prednášateľskú činnosť, prekladateľskú činnosť, publicistickú činnosť, literárnu alebo umeleckú činnosť a na správu vlastného majetku alebo správu majetku svojich maloletých detí. Kontrolnú činnosť vykonáva nezávisle a nestranne v súlade so základnými pravidlami kontrolnej činnosti.

26. Podľa § 18f ods. 1 Zákona o obecnom zriadení:

Hlavný kontrolór

- a) vykonáva kontrolu v rozsahu ustanovení § 18d <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/369/20190201>>,
- b) predkladá obecnému zastupiteľstvu raz za šesť mesiacov návrh plánu kontrolnej činnosti, ktorý musí byť najneskôr 15 dní pred prerokovaním v zastupiteľstve zverejnený spôsobom v obci obvyklým,
- c) vypracúva odborné stanoviská k návrhu rozpočtu obce a k návrhu záverečného účtu obce pred jeho schválením v obecnom zastupiteľstve,
- d) predkladá správu o výsledkoch kontroly priamo obecnému zastupiteľstvu na jeho najbližšom zasadnutí,
- e) predkladá obecnému zastupiteľstvu najmenej raz ročne správu o kontrolnej činnosti, a to do 60 dní po uplynutí kalendárneho roku,
- f) spolupracuje so štátnymi orgánmi vo veciach kontroly hospodárenia s prostriedkami pridelenými obci zo štátneho rozpočtu alebo zo štrukturálnych fondov Európskej únie,
- g) vybavuje sťažnosti, ak tak ustanovuje štatút obce,
- h) je povinný vykonať kontrolu, ak ho o to požiada obecné zastupiteľstvo alebo starosta, ak vec neznesie odklad,
- i) plní ďalšie úlohy ustanovené osobitným zákonom.

27. Ďalej podľa § 18d ods. 1 Zákona o obecnom zriadení Kontrolnou činnosťou sa rozumie kontrola zákonnosti, účinnosti, hospodárnosti a efektívnosti pri hospodárení a nakladaní s majetkom a majetkovými právami obce, ako aj s majetkom, ktorý obec užíva podľa osobitných predpisov, kontrola príjmov, výdavkov a finančných operácií obce, kontrola vybavovania sťažností a petícií, kontrola dodržiavania všeobecne záväzných právnych predpisov vrátane nariadení obce, kontrola plnenia uznesení obecného zastupiteľstva, kontrola dodržiavania interných predpisov obce a kontrola plnenia ďalších úloh ustanovených osobitnými predpismi.

28. Osobitným zákonom, ktorý mal ustanovovať pravidlá, činnosti hlavného kontrolóra pri výkone kontrolnej činnosti podľa odkazovej normy § 18d ods. 1 Zákona o obecnom zriadení bol v predmetom čase Zákon č. 502/2001 Z.z. o finančnej kontrole a vnútornom audite.

29. Podľa § 4 Zákona 502/2001 Z.z. o finančnej kontrole a vnútornom audite Cieľom finančnej kontroly je zabezpečiť

- a) hospodárny, efektívny, účinný a účelný výkon verejnej správy,
- b) dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov, podmienok poskytnutia verejných prostriedkov, podmienok zmlúv a rozhodnutí vydaných na základe osobitných predpisov^{13ab}) pri hospodárení s verejnými prostriedkami,
- c) dodržiavanie hospodárnosti, efektívnosti, účinnosti a účelnosti pri hospodárení s verejnými prostriedkami,
- d) včasná a spoľahlivá informovanie vedúceho orgánu verejnej správy o úrovni hospodárenia s verejnými prostriedkami a o vykonávaných finančných operáciách alebo ich častiach,

e) predchádzanie podvodom a nezrovnalostiam,
f) správnosť a overiteľnosť vykonávania finančnej operácie alebo jej časti, spoľahlivosť výkazníctva, ochranu majetku a informácií.

30. Podľa § 11 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

31. Podľa § 13 ods. 2 OZ Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

32. Podľa § 13 ods. 3 OZ Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

33. Podľa § 255 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 2 CSP O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Po aplikovaní citovaných právnych noriem na zistený skutkový stav veci súd vec takto právne hodnotí:

36. Uplatnený nárok žalobcu je nedôvodný z nasledovných dôvodov:

37. V prvom rade žalobca v konaní nepreukázal pasívnu legitímáciu žalovaného. Zo všetkých ním predložených lekárskejších správ, ktorými odôvodňoval zhoršenie jeho zdravotného stavu v príčinnej súvislosti s ním tvrdenými atakmi so strany žalovaného je konštatované, že tieto ataky mali prichádzať nielen zo strany žalovaného - hlavného kontrolóra, ale i zo strany poslancov obecného zastupiteľstva. Ide predovšetkým o zhoršenie jeho psychického stavu deklarované lekárskejších správami Y. T. S., psychiatra (napr. z 29.01.2013, 23.06.2014, 05.08.2015, atď.). Vo všetkých týchto správach pri udaní subjektívnych obtiaží žalobca uvádza, že súvisia nielen s atakmi voči nemu zo strany hlavného kontrolóra, ale i zo strany poslancov.

38. Vecnú legitímáciu má tá zo sporových strán, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia), alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje (porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/17/2017 z 26.07.2016). I napriek tomu, že skutkový stav nasvedčuje tomu, že žalobca po celý čas predchádzajúci podaniu žaloby za zodpovedných za zásah do svojich práv na ochranu osobnosti označoval nielen žalovaného ale i poslancov obecného zastupiteľstva, v podanej žalobe za zodpovedného za tento stav označil iba žalovaného. Žalobca tak nepreukázal pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného v tomto spore, resp. nedefinoval podiel jeho spoluviny na ním tvrdenom zásahu do jeho osobnostných práv. Nedostatok pasívnej vecnej legitímácie je bez ďalšieho dôvodom pre zamietnutie žaloby. Súd však zistil ďalšie dôvody pre zamietnutie žaloby rozvedené ďalej. A to:

39. V konaní nebolo preukázané, že by k žalobcom tvrdeným atakom voči jeho osobe zo strany žalovaného malo dôjsť mimo rámca plnenia pôsobnosti žalovaného vo funkcii hlavného kontrolóra obce, ktorý rámec je mu daný vyššie citovanými ustanoveniami Zákona o obecnom zriadení a Zákona o finančnej kontrole a vnútornom audite. Naopak, bolo preukázané, že žalovaný všetky podania adresované rôznym inštitúciami, resp. negatívne výsledky z kontrolnej činnosti pri starostovaní v obci žalobcom prezentoval výlučne v rámci medzí ustanovení uvedených právnych predpisov. Toto hodnotenie súdu vyplýva zo všetkých vykonaných dôkazov. Žiaden zo svedkov nevyplývalo a ani to nevyplývalo z listinných dôkazov, že by k nejakým atakom zo strany žalovaného voči žalobcovi malo dochádzať mimo rámca jeho kontrolnej činnosti a prezentovaných výsledkov jeho kontrolnej činnosti na obecných zastupiteľstvách. Dokonca svedok R. R. F., ktorý v tom čase pôsobil ako poslanec obecného zastupiteľstva deklaroval, že výsledky kontrolnej činnosti žalovaného k činnosti žalobcu ako starostu v

obci neboli len výlučne negatívne, dokonca jeho negatívne zistenia boli v menšej miere ako zistenia pozitívne (v pomere cca 40 % negatívnych zistení k 60 % pozitívnych zistení). Je síce pravda, že rokovania obecného zastupiteľstva boli emotívne, prebiehali zvýšeným hlasom a neobišli sa aj bez vulgarizmov v dôsledku vzniklej animozity medzi žalobcom a žalovaným. Táto vzniknutá animozita však bola práve následkom negatívnych kontrolných zistení žalovaného z titulu jeho funkcie hlavného kontrolóra, s ktorými sa žalobca nedokázal stotožniť a subjektívne ich považoval ako útok na jeho osobu zo strany žalovaného. Treba podotknúť, že takýto spôsob jednania (zvýšený hlas, krik, vulgarizmy) mal na obecných zastupiteľstvách nielen žalovaný voči žalobcovi, ale aj opačne žalobca voči nemu.

40. K jedinej okolnosti, kde by súd mohol hodnotiť, že by mohlo dôjsť k nejakým útokom voči žalobcovi mimo rámec výkonu funkcie žalovaného ako hlavného kontrolóra bola v konaní prezentovaná tzv. „štvavá antikampaň“, to je výlep rôznych osočujúcich plagátov po stĺpoch verejného osvetlenia v obci pred komunálnymi voľbami a na internetových sociálnych komunikačných sieťach (facebook atď.). Nebolo však preukázané, že by za touto „kampaňou“ mal stáť žalovaný. Naopak, práve svedkyňa E. L. - manželka žalobcu, u ktorej by súd práve mohol vidieť tendenciu vypovedať v prospech žalobcu z dôvodu príbuzenského vzťahu k nemu, vypovedala tak, že za touto štvavou kampaňou mal stáť nie žalovaný, ale bratranec žalobcu R. V..

41. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.06.2010, sp. zn. 5Obo/52/2010, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 20Co/386/2015 z 28.02.2017, atď.)

42. Súd tak hodnotí, že okrem nedostatku pasívnej legitímácie žalobca ani neunesol dôkazné bremeno o tom, že by malo dôjsť k zásahu do ním tvrdených práv na ochranu osobnosti zo strany žalovaného podľa § 11 OZ, resp. do takého zásahu z jeho strany, ktoré by si zasluhovalo náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2, 3 OZ).

43. A napokon, žalobca ako starosta obce pri výkone verejnej funkcie musí byť vo vyššej miere tolerantný voči jeho kritizovateľnosti ako osoby verejného záujmu. Žalobca si musel byť vedomý tejto skutočnosti už pri vstupe do politickej súťaže, keď sa uchádzal o post starostu. Táto miera kritizovateľnosti je zvýšená u osoby verejného záujmu - verejného činiteľa jednak vo vzťahu k verejnosti, vo vzťahu k médiám, ale toľž i vo vzťahu k orgánom obce, ktorých úlohou je práve kontrolovať zákonnosť výkonu funkcie starostu ako je to v prípade žalovaného - hlavného kontrolóra (porovnaj napr. uznesenie Ústavného súdu SR I. ÚS 364/06-14 z 30.11.2006, nález Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 492/2012 z 18.04.2013, atď.).

44. Preto aj prípadné nedôvodné podozrenia, ktoré prezentoval žalovaný a adresoval rôznym ďalším orgánom (kontrolným orgánom verejnej správy, orgánom činným v trestnom konaní, atď.), si súc vedomý uvedených skutočností žalobca nemal posudzovať a pociťovať ako nejakú šikanu voči nemu. A to i napriek tomu, že väčšina z uvedených podaní bola týmito orgánmi vyhodnotená ako nedôvodná. Tobôž tu nemožno hovoriť o nejakom zásahu do jeho práv na ochranu osobnosti zo strany žalovaného.

45. V tejto súvislosti nemožno opomenúť, že samotný žalobca sám uplatňoval podobnú „prax“ a spôsob jednania voči osobám, ktoré mu neboli po vôli, či už ešte počas pôsobenia ako poslanca obecného zastupiteľstva voči jeho predchodcovi starostovi H., resp. zamestnankyni OcÚ E. J. už keď bol funkciou starostu (viď vyššie jej výpoveď - ods. 14 rozsudku).

46. Taktiež v tejto súvislosti nemožno opomenúť i tú skutočnosť, že práve na základe kontrolnej činnosti žalovaného bol podaný podnet orgánom činným v trestnom konaní, na základe ktorého bolo rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou, sp. zn. 12T/17/2012 zo dňa 25.09.2013 žalobca právoplatne uznaný za vinného pre prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona pri správe majetku obce Č. W. M. a bol mu uložený trest, okrem iných aj trest zákazu

činnosti vykonávať funkciu starostu v trvaní dvoch rokov. I z uvedeného dôvodu možno konštatovať, že podávanie rôznych podnetov zo strany žalovaného pri výkone funkcie obecného kontrolóra nebolo výlučne nedôvodné, alebo dokonca šikanózne v snahe ublížiť žalobcovi, znížiť jeho občiansku česť a ľudskú dôstojnosť vo vzťahu k občanom obce a iným osobám, ale naopak postupoval v medziach právnych predpisov a viedlo to k náprave konania zodpovedných osôb pri hospodárení s majetkom obce.

47. Z uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

48. V konaní bol žalovaný plne úspešný, preto mu podľa § 255 ods. 1 CSP patrí plná náhrada trov súdneho konania, ktorú mu súd priznal. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. §-u 62 ods. 1 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa ust. §-u 62 ods. 2 CMP, odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa ust. §-u 62 ods. 3 CMP, ak odvolanie neobsahuje odvolacie dôvody alebo ak sú odvolacie dôvody nezrozumiteľné, súd vyzve odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov.

Podľa ust. §-u 61 ods. 1 CMP, zmeškanie lehoty na podanie odvolania nemožno odpustiť, ak bol rozsudkom vyslovené, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo, že nie je.

Podľa ust. §-u 61 ods. 2 CMP, ak rozsudok uvedený v odseku 1 neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 15 dní od doručenie rozsudku.